

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Jaroslavou Lobotkovou ve věci

žalobce: **Libor K.**, bytem xxx,
zast. JUDr. Martinem Vlčekem CSc., advokátem se sídlem Anglická 4,
Praha 2

proti
žalované: **Arnet On Line, s.r.o.**, IČ 26825767, Nádražní 213/10, Ostrava,
zast. Mgr. Lukášem Mokrým, advokátem se sídlem Sokola Tůmy 743/16, 7
Ostrava

o zákazu rušení autorských práv

takto:

I. Žaloba na určení, že produkt šířený společností Arnet On Line, s.r.o, IČ 26825767 se sídlem Nádražní 213/10, Moravská Ostrava , 702 00 Ostrava pod označením „Zákony ČR“ online je napodobeninou díla „Zákony na PC“ žalobce pana Libora K., bytem xxx,

s e z a m í t á .

II. Žaloba na určení, že databáze označená „přehled předpisů“ je souborným dílem žalobce pana Libora K., bytem xxx jako nedílná součást jeho díla „ zákony na PC“,

s e z a m í t á .

III. Žaloba, podle které je žalovaná společnost Arnet On Line, s.r.o., IČ 26825767 se sídlem Nádražní 213/10, Moravská Ostrava , 702 00 Ostrava povinna omluvit se panu Liboru K., bytem xxx doporučeným dopisem s dodejkou (doručenkou),

zaslaným mu do tří dnů od právní moci rozsudku na hlavičkovém papíře společnosti a ve velikosti a kvalitě schopné skenování a kopírování (velikost písma omluvy minimálně 12 bodů), podepaném statutárním orgánem společnosti, a to ve znění:

Společnost Arnet On Line, s.r.o., IČ 26825767 se sídlem Nádražní 213/10, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava šířila vědomě od svého založení dodnes napodobeninu autorského díla Zákony na PC pod názvem ZákonyČR online, a to bez souhlasu autora původního díla pana Libora K., a tím porušovala jeho autorská a osobnostní práva. Společnost Arnet On Line, s.r.o. se panu Liboru K. omlouvá za způsobené nemajetkové újmy a za tento závažný zásah do jeho autorských a osobnostních práv.

Jiří Čuda

jednatel Arnet On Line, s.r.o,

s e z a m í t á .

- IV. Žaloba, podle které je žalovaná společnost Arnet On Line, s.r.o., IČ 26825767 se sídlem Nádražní 213/10, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava povinna tento omluvný dopis ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku zveřejnit na dobu dvanácti měsíců na doménách „zakonycr.cz“ a „zakony.cz“ a jejich subdoménách, zejména subdoméně „www“ těchto domén, a to na začátku všech zobrazovaných stránek a strpět jeho případné zveřejnění panem Liborem K. podle jeho uvážení,

s e z a m í t á .

- V. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku 313.589,78 Kč k rukám Mgr. Lukáše Mokrého, advokáta se sídlem Sokola Tůmy 743/16, 709 00 Ostrava do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- VI. Žalobce je povinen zaplatit na náhradu nákladů řízení zálohovaných státem částku 62.349 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Městského soudu v Praze.

Odůvodnění:

1. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 12. 9. 2006, č. j. 19 Cm 202/2004-293, byl vyloučen k samostatnému projednání vzájemný návrh pana Libora K. vůči společnosti Arnet On Line, a.s. (nyní Arnet On Line, s.r.o.), kterým (po připuštěných změnách návrhu a upřesněních petitu) uplatnil určovací nároky a nároky na poskytnutí zadostiučnění ve formě omluvy. Tyto nároky odůvodnil tím, že je výlučným autorem díla s názvem „Softwarová knihovna – Zákony na PC“ (dále jen „Zákony na PC“), které je určeno pro orientaci ve vybraných právních předpisech vydaných v ČR s tím, že koneční uživatelé díla mají v souladu se sjednanými podmínkami nárok na pravidelné aktualizace textů právních předpisů. Žalobce dílo vytvořil a šířil uživatelům od roku 1993. Od roku 1997 zajišťovala šíření aktualizovaného díla „Zákony na PC“ obchodní společnost KUBDAT Software, s. r. o. (v době podání vzájemného návrhu KUBDAT Software, s. r. o. „v likvidaci“), a to na základě smluv o šíření tohoto díla a na základě licenční smlouvy na rozmnožování a rozšiřování softwaru uzavřené mezi žalobcem a společností KUBDAT Software, s. r. o. (dále jen „společnost KUBDAT“) dne 13. 3. 2002. Dopisem ze dne 24. 7. 2002 byla tato

licenční smlouva vypovězena k 31. 10. 2002. Dopisem ze dne 31. 7. 2002 a 23. 9. 2002 právní zástupce žalobce vyzval společnost KUBDAT k vyčíslení, vypořádání a uhrazení autorské odměny dle licenční smlouvy za rok 2002 a dále ji upozornil, že po dni 31. 10. 2002 nebude oprávněna s dílem „Zákony na PC“, včetně jeho součástí nakládat. Následně se žalobce dozvěděl, že společnost KUBDAT, jíž je žalobce většinovým společníkem, uzavřela bez jeho vědomí dne 25. 7. 2002 se společností Arnet – účetnictví daně s. r. o. (v době podání vzájemného návrhu Arnet Consulting s. r. o. „v likvidaci“) smlouvu o sdružení ve smyslu § 829 a násl. zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, jejímž účelem byla především spolupráce v oblasti užívání, rozmnožování a rozšiřování díla specifikovaného v článku I. této smlouvy – programové aplikace na bázi aplikace JAVA s tím, že dílo umožňuje orientaci v oblasti účetních a daňových předpisů a po úpravách též ve vybraných právních předpisech a dále užití databáze právních předpisů v dispozici společnosti KUBDAT. Společnost Arnet – účetnictví daně, s. r. o. si údajně nezávisle na díle „Zákony na PC“ nechala vytvořit produkt pod označením „Zákony ČR“ společností CONOR LIMITED, který pak společně se žalovaným vydávala jako zcela nový produkt. Do sdružení byla společností KUBDAT neoprávněně vložena databáze textů právních předpisů tzv. „přehledu předpisů“ a databáze uživatelů díla (know-how) žalobce, k nimž majetková práva náleží výhradně žalobci. Smlouvu o sdružení považuje žalobce za neplatnou pro rozpor se zákonem, pro obcházení zákona, pro rozpor s dobrými mravy a pro nevážnost právního úkonu. Podle žalobce produkt šířený společností Arnet – účetnictví, daně, s. r. o. a následně žalovaným pod označením „Zákony ČR onLine“ není nově vytvořeným dílem, ale byl vytvořen za použití databází, technologií přípravy a zpracování a aktualizování dat žalobce, tj. s použitím know-how žalobce a s použitím jeho software za tím účelem speciálně vyvinutého a chráněného autorským zákonem. Oba produkty jsou v převážně většině prvků shodné, jedná se shodu účelu softwaru, shodu označení datových verzí, shodu chyb, shodu návodů, shodu výběru obsahu, shodu názvu souborů PDF, shodu vnější úpravy grafického znázornění (konkrétního vyjádření). Dne 31. 12. 2002 oznámila společnost Arnet – účetnictví, daně, s. r. o. vystoupení ze sdružení, přičemž upravené dílo „Zákony na PC“ a jeho součásti neoprávněně šířila až do konce roku 2003 samostatně, pod označením „Zákony ČR“. V rámci vypořádání majetku sdružení společnost Arnet – účetnictví, daně, s. r. o. převzala i databáze textů právních předpisů, databázi tzv. „přehledu předpisů“ a databázi uživatelů díla „Zákony na PC“, které byly ke dni uzavření smlouvy o sdružení k dispozici společnosti KUBDAT z důvodu plnění povinností vyplývajících z licenční smlouvy ze dne 13. 3. 2002 uzavřené s žalobcem. Společnost Arnet – účetnictví, daně, s. r. o. a žalovaný původní dílo „Zákony na PC“ a databáze (souborná díla) žalobce měnili a upravovali. Společnost Arnet Consulting s. r. o. ho pak pod označením „Zákony ČR“ šířila cca 1 500 subjektům totožným s odběrateli díla „Zákony na PC“, přičemž k označení těchto zákazníků používala shodná evidenční čísla, která zákazníkům do konce roku 1996 přiděloval žalobce. Upravené dílo „Zákony na PC“ a jeho součásti, zejména databáze „textů právních předpisů“ tzv. „přehledu předpisů“ a uživatelů díla žalobce společnost Arnet Consulting s. r. o. neoprávněně vytěžovala a zužitkovávala, užívala a šířila, přestože k tomu nebyla oprávněna. Od roku 2004 až do podání vzájemného návrhu pak toto dílo pod označením „Zákony ČR On Line“ a pod doménami „zakonycr.cz“ a „zakony.cz“ šíří žalovaný, a to opět zejména cca 1 500 subjektům (odběratelům díla „Zákony na PC“), žalovaný tak dílo „Zákony na PC“ a jeho součásti neoprávněně vytěžuje a zužitkovává a šíří, a to i přes výzvu žalobce adresovanou všem zmíněným porušovatelům jeho práv. Žalobce dále uvedl, že si nechal vypracovat znalecký posudek RNDr. Miladou Ptáčkovou, která dospěla k jednoznačnému závěru, že produkty jsou v jednotlivých posuzovaných prvcích shodné a je vyloučeno, aby byly vytvořeny na sobě nezávisle jako výsledek nezávislé duševní činnosti rozdílných autorů. Jednáním žalovaného je způsobena žalobci rozsáhlá majetková i nemajetková újma a šířením odvozeniny díla žalobce a neoprávněným vytěžováním a zužitkováváním databází žalobce žalované neoprávněně zasahuje do jeho výlučných osobnostních i majetkových práv.

2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že v rámci svého podnikání již od počátku roku 2004 distribuuje produkty, mj. software „Zákony ČR On Line“, program pro off-line i on-line práci s texty zákonů, zhotovený a určený k vyhledávání a orientaci v databázi právních předpisů. Namítl, že žalobce směšuje pojmy „počítačový program“ a „databáze“. Zdůraznil, že autorským dílem není námět díla sám o sobě, myšlenka, postup, princip či metoda a podobné či stejné funkce software vyplývají z povahy jeho určení, přičemž všechny obdobné produkty obsahují obdobné funkce, jako např. různá kritéria vyhledávání právních předpisů (dle čísla, názvu, klíčových slov). K žádnému využití, byť i jen části, zdrojových kódů počítačového programu žalobce „Zákony na PC“ nedošlo a žalovaný k nim ani nemá a ani v minulosti neměl přístup. Jím distribuovaný software „Zákony ČR On Line“ je zpracován jako původní autorské dílo zhotovené na objednávku, jak potvrzují i závěry znaleckého posudku znalce Ing. Jiřího Bernátika. Pokud jde o tvrzený zásah do práv z databáze, uvedl žalovaný, že podle tvrzení žalobce od roku 1997 zajišťovala šíření aktualizovaného díla „Zákony na PC“ společnost KUBDAT, která produkt nejen distribuovala, ale také doplňovala a aktualizovala databázi, kterou předtím nabyta od žalobce na základě smlouvy. V té době neplatil zákon č. 121/2000 Sb. a předchozí právní úprava v zák. č. 35/1965 Sb. úpravu databází neobsahovala. Podle žalovaného z tvrzení žalobce nevyplývá souvislost mezi databází žalovaného a obdobnými databázemi jiných konkurenčních subjektů, včetně společnosti KUBDAT, ale pouze to, že se žalobce bez dalšího považuje za autora či spíše pořizovatele databáze, která je používána programovou aplikací „Zákony ČR On Line“. Toto své tvrzení však ničím neprokazuje. Závěry uváděné žalobcem se týkají téměř výhradně databáze právních předpisů jako takových, zde jako sbírka zákonů a databáze spočívající ve stručném přehledu každé právní normy (registr). Kdo je pořizovatelem databázi, které srovnávala v žalobcem předloženém znaleckém posudku, neřešila ani soudní znalkyně RNDr. Ptáčková. Databáze, kterou využívá žalovaný pro své dílo „Zákony ČR On Line“, je co do struktury uspořádání sbírkou právních předpisů ČR, která vychází z oficiální sbírky zákonů s časovými verzemi dle účinnosti novelizace jednotlivých předpisů a nelze tedy hovořit o originalitě uspořádání, když tento systém členění je prakticky využíván všemi obdobnými poskytovateli elektronických sbírek zákonů, a co do obsahu v dnešní době již pořízení vlastními silami z veřejného zdroje – sbírky zákonu ČR. Žalovaný má za to, že k neoprávněnému zásahu do autorských práv nedošlo. Dále žalovaný namítl nedostatek aktivní legitimace na straně žalobce s poukazem na § 41 autorského zákona a na okolnosti, pro které žalobce požadoval přistoupení dalších účastníků na straně žalobce.

3. Po rozsáhlém dokazování soud prvního stupně ve věci již jednou rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 12.5.2017, č.j. 34C 144/2006-541 a doplňujícím usnesením ze dne 30.6.2017, č.j. 34C 144/2006-577, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Věc posoudil podle § 2 a § 40 zák.č. 121/2000 Sb., autorský zákon (dále jen AZ). Odmítl jako nedůvodnou námítku o nedostatku aktivní legitimace žalobce s tím, že bylo prokázáno, že žalobce je autorem databáze nazvané „Přehled předpisů, hypertexty“, která je nedílnou a nezbytnou součástí díla žalobce „Zákony na PC“. Na základě znaleckého posudku znaleckého ústavu BDO APRASIAL s.r.o. a výpovědi znalce dospěl k závěru, že software žalobce je autorským dílem, bylo vytvořeno jeho tvůrčí činností, která spočívá v unikátním zpracování textu a v jedinečnosti a původnosti zpracování textu, když současně nelze hovořit o jedinečnosti nebo původnosti textu jako obsahu databáze vzhledem k tomu, že text vzhledem k absenci digitální podoby textu zákonů ČR zhruba před rokem 2000, mohl být pouze manuálně přepsán do digitální podoby. Dále vyšel z ustanovení § 65 odst.1 AZ, podle něhož je počítačový program bez ohledu na formu jeho vyjádření chráněn jako dílo literární. Pokud žalovaný poukazyval na technické rozdíly mezi strukturou programů vytvořených žalobcem a žalovanou, pak nejde o podstatnou okolnost s ohledem na definici autorského díla podle § 2 odst. 1 a 5 AZ s tím, že softwarová knihovna „zákony na PC“ je jedinečným počítačovým dílem nebo jedinečným souborným počítačovým dílem, které se skládá ze souborného díla „Přehled předpisů, hypertexty“. Obsahuje i další počítačové programy, které

jsou rovněž způsobem výběru a uspořádání obsahu jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora. Dále se skládá ze vstupních dat tzv. textů přepisů uložených ve formátu T 602, jež jsou způsobem výběru a uspořádáním obsahu také jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora, dále vyšel ze souvisejícího a nezbytného programového vybavení konkrétních programů z postupu pro vytvoření běžné aktualizace softwarové knihovny pro verzi 1.2 a 2.2 a další dokumentace k dílu včetně manuálů, porušení autorských práv k databázím žalobce, pak podle soudu vyplývá nejen ze zákona ale i z porušení řady ustanovení licenční smlouvy ze dne 13.3.2002 a ze závěru soudních znalců. Produkt žalované nebyl vytvořen nezávisle na počítačovém díle žalobce, vznikl zpracováním díla žalobce bez jeho souhlasu, žalovanou šířený produkt *Zákony ČR a Zákony ČR online*, je tak napodobeninou díla žalobce. Žalovanou šířená napodobenina díla obsahuje data protiprávně převzatá z jedinečného díla žalobce v rozporu s ustanovením § 2 odst.3 a § 88 a následující autorského zákona a v rozporu s uvedenou licenční smlouvou. Soud uzavřel, že produkt žalovaného je napodobeninou díla žalobce, není rozhodující, zda programy byly vyjádřeny stejným zdrojovým kódem, není důležitá ani rozdílnost technologií a zdrojových kódů programu ani použití různých programovacích jazyků. Po právní stránce tedy věc zhodnotil tak, že se jedná o napodobeninu díla žalobce, proto žalobě vyhověl a rozhodl rovněž o nákladech řízení a nákladech státu.

4. K odvolání žalovaného pak Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 22.10.2018 čj. 5 Co 71/2017-610 zrušil rozhodnutí soudu prvního stupně a věc vrátil k dalšímu řízení.

5. Vrchní soud v Praze specifikoval, že předmětem přezkumu odvolacího soudu bylo rozhodnutí soudu prvního stupně o nárocích uplatněných žalobcem z titulu ochrany autorských práv. Žalobce své nároky, jimiž se domáhal určení, že produkt šířený žalovaným pod označením „*Zákony ČR On Line*“ je napodobeninou jeho díla „*Zákony na PC*“ a určení, že databáze označená „*Přehled předpisů*“ je souborným dílem žalobce jako nedílná součást jeho díla „*Zákony na PC*“, a jimiž dále požadoval přiznání zadostiučinění ve formě omluvy, odůvodnil tím, že je výlučným autorem díla „*Zákony na PC*“, které vytvořil a šířil uživatelům od roku 1993, přičemž od roku 1997 zajišťovala šíření tohoto díla (v jeho aktualizované podobě) společnost KUBDAT na základě licenční smlouvy ze dne 13. 3. 2002. Závadné jednání žalovaného má spočívat v tom, že šíří software „*Zákony ČR On Line*“, který je napodobeninou díla žalobce „*Zákony na PC*“, vytvořenou za použití databází, technologií přípravy a zpracování a aktualizování dat žalobce, tj. s použitím know-how žalobce a s použitím jeho software, když databáze textů právních předpisů tzv. „*přehledu předpisů*“ a databáze uživatelů díla (know-how) žalobce byla žalovanému neoprávněně poskytnuta společností KUBDAT.

6. Pro rozhození ve sporu pak vyslovil jako podstatné za prvé zjistit, zda software žalobce *Zákony na PC* je dílem ve smyslu § 2 odst. 1 2 AZ, a zda software žalovaného *Zákony ČR online* je napodobeninou díla žalobce. Za druhé, zda databáze, kterou měl neoprávněně žalovaný užít splňuje pojmové znaky databáze chráněné ve smyslu § 2 odst. 2 AZ a žalobci svědčí práva k takové databázi a za třetí, zda žalovaná neoprávněně tuto databázi žalobce využila. Ztotožnil se se závěrem soudu prvního stupně, že žalobce je autorem softwaru *Zákony na PC*, který splňuje znaky autorského díla a jako takový je chráněn stejně jako dílo literární. Vzhledem k tomu, že autorství softwaru *Zákony na PC* nebylo otázkou mezi účastníky spornou, není podstatné, že soud prvního stupně aplikoval autorský zákon, který v době vzniku díla žalobce ještě neplatil, neboť dílo mělo vzniknout v roce 1993, tedy za účinnosti zákona č. 35/1965 Sb. Vytkl však, že soud prvního stupně ve svém rozhodnutí nevyřešil sporné otázky, podstatné pro rozhodnutí ve sporu, neboť závěr o tom, že software *Zákony na PC* žalobce a *Zákony ČR online* žalované jsou zaměnitelné, neboť pokud soud prvního stupně dospěl k závěru, že software žalované je napodobeninou software žalobce, opřel se o závěry znaleckého posudku BDO APRASIAL SERVICES-Znalecký ústav s.r.o., pak v tomto znaleckém posudku shoda programů posuzována nebyla, neboť znalecký ústav posuzoval shodu obsahu databází. Názor soudu prvního stupně, že

je nadbytečné zabývat se technickými rozdíly obou programů, je zjevně nesprávný, protože zdrojový kód je program napsaný v určitém programovacím jazyku, jehož přeložením vznikne soubor spustitelného programu ve strojovém kódu a je tak evidentní, že originalita počítačového programu je vyjádřena právě zdrojovým kódem, neobstojí ani závěr soudu prvního stupně, že žalobce je autorem a pořizovatelem databáze obsažené v jeho softwaru, protože nebyl nijak zohledněn, nebylo nijak zohledněno tvrzení žalobce, že data této databáze vznikla přepisem právních předpisů pracovníky společnosti KUBDATA. Předchozí právní úprava autorského práva účinná v době vzniku namítané databáze žalobce pojem databáze ani neznala, právní ochrana databází byla do tuzemského právního řádu zavedena až autorským zákonem a v souladu s § 106 odst. 4 AZ je tak databázi poskytována ochrana bez ohledu na to, zda vznikla před účinností autorského zákona. Ten pak rozeznává dva typy databází, za první databázi jako souborné autorské dílo a předmět autorského práva a za druhé databázi jako výsledek činnosti pořizovatele a předmět zvláštního práva pořizovatele a není vyloučeno, že databáze splňuje znaky obou, s tím se však soud prvního stupně nevypořádal. Právně neposoudil, o jakou databázi by se mělo jednat, základní prejudiciální otázky tedy zaměnitelnost softwaru účastníků a autorství a obsah práv žalobce k databázi tak zůstaly nevyřešeny. Závěry soudu jsou neúplné, soud pominul řadu tvrzení obou účastníků a řadu zjištění z provedeného dokazování. Navíc se vůbec nezabýval otázkou naléhavého právního zájmu na žalobcem požadovaném určení. Tato otázka, která s ohledem na to, že v řízení jsou současně uplatněny nároky z tvrzeného porušení práv, tedy nároky na poskytnutí zadostiučinění ve smyslu § 40 AZ, a tato otázka tedy musí být jako prejudiciální vyřešena.

Otázka autorství žalobce k jím označenému softwaru byla vyřešena Vrchním soudem v Praze zcela jednoznačně i s přihlédnutím k nesprávnému použití zák.č. 35/1965 Sb., resp. naopak použití AZ účinného od roku 2000. Jinak soud vycházel z právní úpravy právě AZ a občanského soudního řádu a občanského zákoníku před novelou, tedy zák.č. 40/1964 Sb. v souladu s přechodnými ustanoveními NOZ.

7. Podle § 2 odst. 1 AZ předmětem práva autorského je dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam (dále jen "dílo"). Dílem je zejména dílo slovesné vyjádřené řečí nebo písmem, dílo hudební, dílo dramatické a dílo hudebně dramatické, dílo choreografické a dílo pantomimické, dílo fotografické a dílo vyjádřené postupem podobným fotografií, dílo audiovizuální, jako je dílo kinematografické, dílo výtvarné, jako je dílo malířské, grafické a sochařské, dílo architektonické včetně díla urbanistického, dílo užitého umění a dílo kartografické. Podle odst. 2 za dílo se považuje též počítačový program, fotografie a výtvar vyjádřený postupem podobným fotografií, které jsou původní v tom smyslu, že jsou autorovým vlastním duševním výtvozem. Databáze, která je způsobem výběru nebo uspořádáním obsahu autorovým vlastním duševním výtvozem a jejíž součásti jsou systematicky nebo metodicky uspořádány a jednotlivě zpřístupněny elektronicky či jiným způsobem, je dílem souborným. Jiná kritéria pro stanovení způsobilosti počítačového programu a databáze k ochraně se neuplatňují. Podle odst. 3 právo autorské se vztahuje na dílo dokončené, jeho jednotlivé vývojové fáze a části, včetně názvu a jmen postav, pokud splňují podmínky podle odstavce 1 nebo podle odstavce 2, jde-li o předměty práva autorského v něm uvedené. Podle odst. 4 předmětem práva autorského je také dílo vzniklé tvůrčím zpracováním díla jiného, včetně překladu díla do jiného jazyka. Tím není dotčeno právo autora zpracovaného nebo přeloženého díla. Podle odst. 5 sborník, jako je časopis, encyklopedie, antologie, pásmo, výstava nebo jiný soubor nezávislých děl nebo jiných prvků, který způsobem výběru nebo uspořádáním obsahu splňuje podmínky podle odstavce 1, je dílem souborným. Podle odst. 6 dílem podle tohoto zákona není zejména námět díla sám o sobě, denní zpráva nebo jiný údaj sám o sobě, myšlenka, postup, princip, metoda, objev, vědecká teorie, matematický a obdobný vzorec, statistický graf a podobný předmět sám o sobě.

8. Podle § 40 odst. 1 AZ autor, do jehož práva bylo neoprávněně zasááno nebo jehož právu hrozí neoprávněný zásah, může se domáhat zejména a) určení svého autorství, b) zákazu ohrožení svého práva, včetně hrozícího opakování, nebo neoprávněného zásahu do svého práva, zejména zákazu neoprávněné výroby, neoprávněného obchodního odbytu, neoprávněného dovozu nebo vývozu originálu nebo rozmnoženiny či napodobeniny díla, neoprávněného sdělování díla veřejnosti, jakož i neoprávněné propagace, včetně inzerce a jiné reklamy, c) sdělení údajů o způsobu a rozsahu neoprávněného užití, o původu neoprávněně zhotovené rozmnoženiny či napodobeniny díla, o způsobu a rozsahu jejího neoprávněného užití, o její ceně, o ceně služby, která s neoprávněným užitím díla souvisí, a o osobách, které se neoprávněného užití díla účastní, včetně osob, kterým byly předmětné rozmnoženiny či napodobeniny díla určeny za účelem jejich poskytnutí třetí osobě, a rovněž informací o skutečnostech rozhodných pro výši odměny podle § 24 a 25; práva na informace podle tohoto ustanovení se autor může domáhat vůči osobě, která do jeho práva neoprávněně zasáhla nebo je neoprávněně ohrozila, a dále zejména vůči osobě, která 1. má nebo měla v držení neoprávněně zhotovenou rozmnoženinu či napodobeninu díla za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu, 2. využívá nebo využívala za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu službu, která neoprávněně zasahuje nebo zasahovala do práva autora nebo je neoprávněně ohrožuje nebo ohrožovala, 3. poskytuje nebo poskytovala za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu službu užívanou při činnostech, které neoprávněně zasahují do práva autora nebo je neoprávněně ohrožují, 4. byla označena osobou uvedenou v bodě 1, 2 nebo 3 jako osoba, která se účastní pořízení, výroby nebo distribuce rozmnoženiny či napodobeniny díla anebo poskytování služeb, které neoprávněně zasahují do práva autora nebo je neoprávněně ohrožují, nebo 5. je osobou povinnou podle § 24 odst. 6 nebo § 25 odst. 2, d) odstranění následků zásahu do práva, zejména 1. stažením neoprávněně zhotovené rozmnoženiny či napodobeniny díla nebo zařízení, výrobku nebo součástky podle § 43 odst. 2 z obchodování nebo jiného užití, 2. stažením z obchodování a zničením neoprávněně zhotovené rozmnoženiny či napodobeniny díla nebo zařízení, výrobku nebo součástky podle § 43 odst. 2, 3. zničením neoprávněně zhotovené rozmnoženiny či napodobeniny díla nebo zařízení, výrobku nebo součástky podle § 43 odst. 2, 4. zničením nebo odstraněním materiálů a nástrojů použitých výlučně nebo převážně k výrobě neoprávněně zhotovené rozmnoženiny či napodobeniny díla nebo zařízení, výrobku nebo součástky podle § 43 odst. 2, e) poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu, zejména 1. omluvou, 2. zadostiučiněním v penězích, pokud by se přiznání jiného zadostiučinění nejevilo postačujícím; výši peněžitého zadostiučinění určí soud, který přihlédne zejména k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k zásahu do práva došlo; tím není vyloučena dohoda o narovnání, f) zákazu poskytování služby, kterou využívají třetí osoby k porušování nebo ohrožování práva autora.

9. V první řadě se soud zabýval otázkou prvních dvou určovacích výroků. I přes výzvu soudu k doplnění skutkových tvrzení ohledně těchto určovacích nároků žalobce pouze zopakoval, že se tohoto určení domáhá jako určení autorství ve smyslu § 40 odst. 1 AZ.

10. Dle názoru soudu však formulace ani jednoho z určovacích výroků tomuto zákonnému ustanovení neodpovídá. V prvním bodě se žalobce domáhá určení, že produkt šířený žalovanou pod označením *Zákony ČR* je napodobeninou díla *Zákona na PC*, které je jeho dílem. Nedomáhá se tedy určení svého autorství, když konec konců toto bylo i mezi účastníky nesporné, jak již konstatoval Vrchní soud v Praze. Stejně tak druhý výrok, kterým se žalobce domáhá určení, že databáze označená *prehled předpisů* je souborným dílem žalobce, není určení autorství, ale určení, že se jedná o dílo souborné a je nedílnou součástí jeho díla *Zákony na PC*.

11. Pokud se nejedná o určení autorství podle AZ, jedná se o klasickou úpravu žalob na určení. Podle § 80 o.s.ř. určení, zda tu právní poměr nebo právo je či není, se lze žalobou domáhat jen tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem. Jaký naléhavý právní zájem žalobce v tomto směru u

obou petitů dovozuje, není naprosto zřejmé. Kromě toho v původním návrhu žalobce podaném v roce 2006 podle tehdy platného § 80 písm. c) o.s.ř., byla formulace zákona shodná, a žalobce se domáhal jiného určovacího výroku, než-li se domáhá v současné době. Již z toho lze dovodit, že zde žádný naléhavý právní zájem na nyní formulovaném petitu není dán a jeví se spíše jako účelový za situace, kdy se žalobce již nedomáhá finančního plnění. Vzhledem k tomu, že žalobce nspecifikoval naprosto žádné důvody, pro které by zde byl na jeho straně na jeho straně zaléhavý právní zájem na předmětném určení, soud oba tyto výroky zamítl.

12. Co se týče petitu ad III, měla by se žalovaná společnost žalobci omluvit v navrženém znění omluvy. Obsahem tohoto textu je pak připuštění, že žalovaná měla šířit vědomě napodobeninu autorského díla žalobce bez souhlasu žalobce a tím porušit jeho autorská práva, měla by se pak omluvit za způsobené nemajetkové újmy a za závažný zásah do jeho autorských a osobnostních práv.

13. Soud takovéto znění omluvy považuje za naprosto nepřiléhavé a částečně i neurčité či nejasné. De facto by se mělo jednat o satisfakci dle § 40 odst. 1 písm. e) AZ a samotná omluva spočívající v tom, že žalovaná měla šířit vědomě a dodnes napodobeninu předmětného autorského díla, není přiléhavá žalobcem označenému skutkovému ději. Jednak není zřejmé a ani nebylo prokázáno, že by žalovaná tyto napodobeniny šířila dodnes. K tomu soud jen poukazuje na to, že i při závěrečném návrhu podruhé v této věci žalobce sám konstatoval, že pokud žalovaná tvrdí, že internetové stránky, na kterých by měly být napodobeniny zveřejňovány, nevlastní a argumentuje skutečností, že to je pouze účelové před skončením tohoto řízení, pak je zřejmé, že toto prokazováno ani nebylo a zejména toto nebylo prokázáno. Text omluvy byl žalobcem změněn pouze v označení žalované, která mezitím změnila právní formu, nejedná se o vlastní změnu petitu, a omluva v této části textu tak vůbec nekoresponduje se skutkovými tvrzeními. Již vůbec není zřejmé, že by tím měla žalovaná porušovat žalobcova „autorská a osobnostní práva“. Co tím žalobce míní, není opravdu zřejmé. Žalobce jako autor má osobnostní autorská práva a má majetková autorská práva, to ve všeobecné rovině, on se však nedomáhá omluvy za porušení svých autorských práv, ale práv autorských a osobnostních, což je nárok, který jde mimo předmět tohoto sporu. Způsobené nemajetkové újmy v tomto řízení prokázány nebyly. Nebyl prokázán závažný zásah opět do jeho autorských a osobnostních práv, tato formulace je naprosto nejasná a v tomto rozsahu by tak omluvě nemohlo být nikdy vyhověno.

14. Vzhledem k tomu, že navržený text omluvy soud neshledal přiměřeným a relevantním, nemohl vyhovět ani dalšímu žalobnímu návrhu, tedy návrhu na zveřejnění omluvného dopisu na konkrétních doménách. V této souvislosti soud pouze poukazuje na to, že v textu prvního rozsudku soudu prvního stupně zjevným nedopatřením a chybou vypadlo označení druhé domény, i když sloveso v tomto výroku je v množném čísle, proto soud tuto zjevnou nesprávnost opravil ve smyslu § 164 o.s.ř. Formulace „šrpět jeho případné zveřejnění panem Liborem K. podle jeho uvážení“ by dle názoru soudu byla konec konců i po materiální stránce nevykonatelná.

15. Již po posouzení předběžné otázky ohledně určovacích výroků a zjištění nepřiléhavosti a nepřiměřenosti a částečně i nejasnosti textu omluvy tedy dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a za tohoto stavu se již nezabýval ostatními nesrovnalostmi či nedostatky zdůvodnění soudem prvního stupně poprvé u dalších skutkových tvrzení. Pro předmět sporu není rozhodné, zda se v tomto případě jednalo o databázi jako souborné autorské dílo a předmět autorského práva, nebo o databázi jako výsledek pořizovatele a předmět zvláštního práva pořizovatele, či zda byly splněny znaky obou, není rozhodné, z jakého zdroje čerpal soud prvního stupně ve svém prvním rozhodnutí svůj závěr o tom, že se jedná v případě softwaru žalované o napodobeninu softwaru žalobce. Na výsledku rozhodnutí soudu by toto nemohlo mít žádný vliv. Proto, ač bylo provedeno obsáhlé dokazování, soud se těmito okolnostmi již nezabýval, protože žaloba by musela být tak jako tak zamítnuta.

16. Výrok o náhradě nákladů řízení zálohovaných státem je odůvodněn § 148 odst. 1 o.s.ř., jedná se o znalečné vyplacené v této věci.

17. Výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky navzájem je odůvodněn § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalovaná měla ve věci plný úspěch, náleží jí tedy právo na náhradu nákladů řízení jednak za zastoupení advokátem, který od podání protinávrhu do 1.4.2010 vykázal ve věci celkem 10 úkonů právní služby po 10.300 Kč dle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé, porada s klientem před soudním jednáním přesahující jednu hod., písemné podání soudu ve věci samé, účast na jednání soudu, písemné podání ve věci samé, porada s klientem před soudním jednáním přesahující jednu hod., písemné podání soudu ve věci samé, účast na jednání soudu ve věci samé přesahující 2 hodiny), tedy celkem 103.000 Kč. Dále vykázal ve věci 17,5 úkonu právní služby po 3.100 Kč dle § 7 a § 9 odst. 4 stejné vyhlášky (námitky ke znaleckému posudku, porada s klientem přesahující jednu hodinu, účast na jednání přesahující dvě hodiny, vyjádření a doplnění důkazů, písemné podání ve věci samé, porada s klientem přesahující jednu hodinu, účast na jednání soudu, vyjádření ve věci samé, písemné podání soudu v hodnotě 0,5 úkonu, účast na jednání soudu, porada s klientem přesahující jednu hodinu, vyjádření a doplnění důkazu, účast na jednání soudu ve věci samé, vyčíslení nákladů řízení v hodnotě 0,5 úkonu, závěrečný návrh, porada s klientem, účast na jednání soudu ve věci samé, vyčíslení nákladů řízení 0,5 úkonu), tedy celkem 54.250 Kč. Dále právní zástupce žalované vykázal 4 úkony právní služby v rámci odvolacího řízení ve stejné tarifní hodnotě podle § 9 odst. 4 písm.b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to písemné podání, tedy odvolání, porada s klientem, písemné vyjádření ke stanovisku žalobce a účast na jednání odvolacího soudu), tedy 12.400 Kč. V řízení před soudem prvního stupně podruhé pak právní zástupce žalované vykázal 2 úkony po 3.100 Kč (závěrečný návrh a jednání soudu 18.9.2019), tj. 6.200 Kč. V tomto rozsahu pak dále právnímu zástupci náleží režijní paušál za 33,5 úkonu po 300 Kč dle stejné vyhlášky ve výši 10.050 Kč a náhrada za promeškaný čas dle stejné vyhlášky za 8 cest z Ostravy do Prahy a zpět k jednání soudu, celkem 112x půlhodiny po 100 Kč, tedy 11.200 Kč a cestovné advokáta za účast na jednání soudu dne 30.9.2008, použití osobního automobilu Ford, registrační značka 4T44268, při průměrné spotřebě benzínu Natural 95 6,96 litrů na 100 Km, v ceně pohonných hmot dle vyhlášky 30,90 Kč za litr, při cestě Ostrava- Praha a zpět, celkem 742 Km v paušálu 4,10 Kč na 1 km, dle vyhlášky palivo 2,15 Kč na 1 km, celkem 4.637,50 Kč, za účast na jednání soudu ve věci samé dne 1.4.2010 při použití stejného osobního automobilu, při ceně pohonných hmot 28,70 Kč na litr, kilometry shodné, paušál dle vyhlášky 3,90 Kč na 1 km, palivo dle výpočtu 1,99 Kč na 1 km, celkem 4.370,38 Kč. Dále za účast na jednání soudu 24.1.2013, použito osobní vozidlo Ford Mondeo RZ xxx, kombinovaná spotřeba paliva motorová nafta 6,0 litru na 100 km, cena pohonných hmot dle vyhlášky 36,50 Kč na 1 litr, kilometry shodné, paušál 3,60 Kč na 1 km, palivo 2,19 Kč na 1 km, celkem 4.296,18 Kč. Dále účast na jednání soudu 22.4.2015 stejným osobním automobilem při ceně pohonných hmot 36,10 Kč na litr při stejných kilometrech, paušál 3,70 Kč na 1 km, palivo 2,166 Kč, celkem 4.348,12 Kč. Jednání soudu ve věci samé dne 17.2.2017 stejné vozidlo, při stejné spotřebě paliva, ceně pohonných hmot 28,60 Kč na litr, při stejných kilometrech, paušálu 3,90 Kč na 1 km, palivo 1,71 Kč, celkem 4.162,62 Kč, dále účast na jednání soudu dne 5.5.2017 stejné osobní vozidlo, stejná spotřeba a cena pohonných hmot, stejné kilometry, paušál dle vyhlášky 3,90 Kč, palivo 1,71 Kč na 1 kilometr, celkem 4.162,62 Kč. Účast na jednání odvolacího soudu 22.10.2018, stejným osobním automobilem, cena pohonných hmot dle vyhlášky 29,80 Kč na 1 litr, paušál 4 Kč na 1 km, spotřeba paliva 1,78 Kč na 1 km, celkem 4.288,76 Kč. Dále účast na jednání soudu dne 18.9.2019, stejným osobním vozidlem, spotřeba 6 litrů na 100 km, cena pohonných hmot dle vyhlášky 33,60 Kč, stejné kilometry, paušál 4,10 Kč na 1 km, palivo 2 Kč na km, celkem 4.526,20 Kč. Vše včetně DPH 21% ve výši 48.697,40 Kč. Dále žalované náleží náhrada za její vlastní náklady, jednak za vypracování znaleckého posudku ve výši 25.000 Kč a za uhrazený soudní poplatek za odvolání 8.000 Kč. Celkem 313.589,78 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 18. září .2019

JUDr. Jaroslava Lobotková v.r.
soudkyně